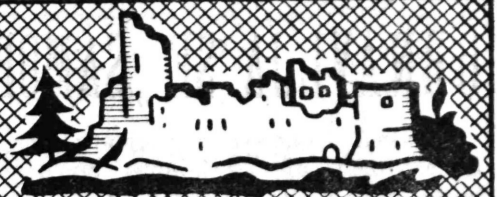

SAMOBORSKE

Br. 19

God. III.

Samobor, 1. listopada 1954.

List izlazi svakog 1. i 15. u mjesecu. — Cijena pojedinačnom broju 10 Din. — Tromjesečna pretplata 60 Din., polugodišnja 120 Din. — Tekući račun kod filijale Narodne banke u Samoboru broj 415-T-88. — Glavni i odgovorni urednik Stanko Vugrinec, Starogradska 55. Tiskara „Prosvjeta“ Samobor.

NOVINE

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA GRADA I KOTARA SAMOBOR

Sve izborne jedinice održale zborove birača za kotarsko Vijeće proizvođača

Za izbore novog Vijeća proizvođača, koji se održavaju 24. X. ove godine, izvršene su organizacione pripreme i završeni zborovi birača. Zadnji zborovi birača održani su 29. IX. Naročitu političku aktivnost pokazale su sindikalne organizacije i organizacije SK u političkim i organizacionim pripremama oko održavanja zborova birača. Slabija aktivnost bila je organizacije SSRN, osim što je Kotarski plenum potakao to pitanje. Uslijed dobre aktivnosti sindikalnih organizacija svi zborovi privrednih organizacija održani su točno prema predviđenim rokovima. Slabije djelatnosti odrazile su se u Poljoprivrednim zadrugama Lug i Kerestinec, gdje je odaziv zadrugara bio slab, tako je u Kerestincu bilo potrebno zakazati novi zbor birača, koji je drugom zgodom uspio zaslugom kolektiva Poljoprivrednog dobra Kerestinec. Poljoprivredne zadruge Samobor, Galgovo i Sv. Nedjelja održale su uz dobar odaziv uspješne zborove birača. Taj odaziv rezultat je rada tih zadruga u korist unapređenja poljoprivrede i pronalaska pravog sadržaja rada, tako da članovi vide u njima korist zadrugarstva i stoga se bitno razlikuju njihovi odazivi na poziv uprave zadruge od onih zadruga, koje svojim članovima nisu dosada još ništa pružile u cilju podizanja njihovih poljoprivrednih domaćinstava.

Isto tako zbor birača zanatlija i Obrtnih poduzeća na prvi saziv Znanstvene komore nije uspio radi slabog odaziva zanatlija, a djelomično i ne-

aktivnošću sindikalne organizacije Obrtnih poduzeća. Slab odaziv bio je i kod zanatskih radnika uposlenih kod privatnih zanatskih radnja, jer preko 50% članstva nije niti učlanjeno u sindikalnu organizaciju, pa sindikalna organizacija nije mogla svojom pomoći utjecati, iako su svi bili pozvani po Znanstvenoj komori.

Na izborima izabrat će se 33 odbornika. Od toga za grupu industrije, trgovine i zanatstva 22, a za grupu poljoprivrede 11. Dosada je predloženo i prihvaćeno ukupno 77 kandidata, te je prema tome broj kandidata veći od potrebnog minimuma za 11. Od dosadašnjih odbornika predloženo je ispod 50% za novo Vijeće proizvođača. Premalo je za ove izbore predloženo žena, tek 7%, obzirom na naše radne kolektive, u kojima ima velik broj žena.

Nakon održanih zborova potrebno je da se nastavi političkim radom i zainteresira sve proizvođače, da shvate svu ozbiljnost zadataka Vijeća proizvođača i da mu poklone istu važnost kao i izborima za ostale organe Narodnog odbora kotara i općina. Doduše, već i sami predloženi kandidati na zborovima birača dokazuju, da se shvatila sva ozbiljnost rada i zadataka Vijeća proizvođača, jer su predviđeni oni, koji će biti garancija kolektivima, da u svome radu ne će biti sebični i uski, već da će zadatke prihvaćati i sagledavati u interesu ne samo jednog kolektiva, već čitave naše zajednice.

„Dječji tjedan“ i društvo „Naša djeca“

Od 3. do 10. listopada održava se i u našem kotaru proslava »Dječjeg tjedna«. Roditelji i ostali trebali bi se mnogo založiti, da taj tjedan djeca što bolje proslave. Društva »Naša djeca« odigrat će kod toga najvažniju ulogu. Tako je društvo »Naša djeca« u Samoboru izvršilo pripreme za tu proslavu. »Kristal«, »Hamor« i Obrtna poduzeća izradit će odnosno dati za »Dječji vrtić« u Samoboru razne korisne predmete i didaktički materijal.

O zadacima društva »Naša djeca« već je pisano u našem listu 1. VI. o. g. Ponovit ćemo najmužnije: To je društvo odraslih-starijih, koje se brine o cjelokupnom životu djece, a naročito o odgoju i obrazovanju djece u njihovom izvanškolskom vremenu. Društvo osigurava, da se izgradi lik našeg djeteta prema potrebama našega socijalističkog društva, da svako naše dijete osjeti radosno djetinjstvo, da stiče moralne osobine socijalističkog čovjeka, pravilne radne, kulturne i higijenske navike. Djeca treba da se razvijaju i odgajaju u ljubavi prema svojoj socijalističkoj domovini i narodu, drugu Titu i Savezu komunista, da poštuju rad i radne ljude, da čuvaju narodnu imovinu, da međusobno razvijaju drugarstvo, da se razvijaju kao odlučni, borbeni, inicijativni, pravedni i poštenu ljudi. Društvo raznim oblicima rada zadovoljava potrebe djece za igrom, raznodom, zabavom i ostalim aktivnostima prema njihovoj težnji, interesu, uzrastu i spolu. Društvo računa na suradnju i pomoć narodne vlasti, društvenih i masovnih organizacija i ustanova, koje su zainteresirane za život djece, prosvjetnih i ostalih javnih radnika, te na suradnju i rad svih ljudi, koji imaju volje i ljubavi za djecu, a u prvom redu na roditelje.

Cilj i zadaci su stalni, pa prema tome treba i rad s djecom biti stalan.

U našem kotaru postoje društva »Naša djeca« samo u Bregani i Samoboru. Stoga bi kao prvi zadatak u okviru ovog »Dječjeg tjedna« bio osnivanje društava »Naša djeca« i u ostalim mjestima (naročito selima) na pr. u Sv. Nedjelji, Sv. Martinu, Strmcu, Rudama i drugdje, a isto učvrstiti postojeća društva. Trebalo bi u školskim centrima obnoviti rad u dječjim organizacijama Saveza pio-

PRED PROSLAVU 80-GODIŠNICE PJEVAČKOG ZBORA U SAMOBORU

Uskoro će se navršiti 80 godina, od kako je samoborski učitelj Josip Vanjek s nekoliko rodoljuba osnovao Hrvatsko pjevačko društvo »Jeka«. Osnivanje hrvatskog pjevačkog zbora bilo je u ono vrijeme rodoljubivo i napredno djelo, jer je preporod u pjevanju na narodnom jeziku bio jedan od načina, da se onemogućiti odnarodivanje našeg naroda. Prvi nastup zbora bio je na 31. XII. 1874. na zabavi »Narodne čitaonice«.

Zbor KUD-a »I. G. Kovačić« marljivo se sprema da proslavi ovu značajnu godišnjicu. Na dan proslave bit će koncert, na kojem će se izvesti uz ostale pjesme i Vanjekova skladba »Oj! budi svoj«. Ova je pjesma bila izvedena prilikom prvog nastupa »Jeka«.

Da sadašnji zbor uspješno radi, moramo u prvom redu zahvaliti prosvjetnim radnicima, koji su u zboru većina, i koji redovnim dolaženjem služe kao primjer ostalim pjevačima.

Pjevačke probe se održavaju svakog ponedjeljka i srijede od 19.30 sati. Pozivaju se građani, koji imaju ljubavi za zbornu pjevanje, da se upišu u zbor, kako bi što svečanije proslavili ovu veliku godišnjicu. Zborom ravna drug Zvonko Prelčec, nastavnik Narodne osmogodišnje škole u Samoboru.

nira i Podmlatka Crvenog križa. Posebno se preporuča u »Dječjem tjednu« pružiti djeci što više radosti: priredbe, izleti, darovi, predavanja, prikazivanje filmova za djecu, liječnički pregledi i liječenje djece u selu, posjet djece sa sela gradu i t. sl. Mogu se sakupljati dobrovoljni prilozima za dječju knjižnicu, prodavati markice »Dječji tjedan«, osnovati kazalište lutaka, obraćati se za financijsku pomoć društvenim organizacijama i privrednim poduzećima i NO-ima općina; povesti brigu o djeci bez roditelja, napuštenoj djeci rastavljenih roditelja, o djeci siromašnih roditelja, o defektnoj djeci (sve to na takav način, da dijete osjeti pravu brigu, a ne neku »milostinju«).

Nadamo se, da će svi pozvani učiniti sve tokom proslave ovogodišnjeg »Dječjeg tjedna«, kako bi ona bila što radosnija za našu djecu.

K. J. — D. B.

SJEDNICA NARODNOG ODBORA OPĆINE GALGOVO

21. IX. održana je u prisutnosti 19 odbornika, predsjednika NOK-a druga Vugrinca i v. d. tajnika dra. Nikole Gaja sjednica NO-a općine Galgovo.

Na dnevnom redu bio je uglavnom izvještaj i diskusija o komunalnoj djelatnosti i samodopri nosu, problemi o šumama i postavljenom luguaru, te donošenje zaključka o rješenju Državne arbitraže u spornom pitanju između NO-a općine i Poljoprivredne zadruge Galgovo.

USPJELI NASTUP NAŠIH DRAMSKIH SEKCIJA U LUČKOM

U okviru I. regionalne smotre nastupile su 25. IX. dramske sekcije KPD »I. G. Kovačić« iz Samobora i KPD »Sloga« iz Sv. Nedjelje u Lučkom (kotar Zagreb).

Dramska sekcija iz Sv. Nedjelje izvela je komediju u jednom činu »Velesajamska bolest« Petra Slovinčica, koju su svi dobro odigrali (13 osoba), a posebno se istaknuo Stjepan Grlović u ulozi Ivana.

Zatim je vrlo dobro prikazala dramska sekcija iz Samobora igru u 3 čina »Scampolo« D. Nicodemi-a. Svi su kao cjelina i pojedinci (7 osoba) zadovoljili, a posebno u naslovnoj ulozi Alojzija Zorko. Prije same izvedbe dala je dobar uvod Julija Strnad-Jamnicky, koja je kao režiser zaslužna za postignuti uspjeh.

Gledaoci (oko 170) bili su vrlo zadovoljni izvedbom dramskih sekcija.

Domaće KPD »Sijač« s drugom Dragutinom Bačura na čelu lijepo je dočekalo, dalo zakusku i otpratilo naše sekcije.

Poslije priredbe priređen je ples. — Dramske sekcije vratile su se zadovoljne. D. B.

NOVI VOZNI RED GRADSKOJ ŽELJEZNICE

Od direkcije Gradske željeznice u Zagrebu primili smo neke promjene u voznom redu.

Zbog slabe frekvencije putnika ne će počevši od 3. X. 1954. saobraćati nedjeljom i blagdanima slijedeći vlakovi:

Br. N2/II., koji je polazio iz Zagreba u 8,53 sati
Broj N6 koji je polazio iz Zagreba u 19,17 sati
Broj N5 koji je polazio iz Samobora u 18,55 sati
Broj N7 koji je polazio iz Bregane u 21,30 sati.

Od 1. X. 1954. ponovo saobraćaju i radnim danom zbog radova obustavljeni vlakovi:

Broj N4 koji polazi iz Zagreba u 10,20 sati i
Broj N3 koji polazi iz Bregane u 9,45 sati.

Mole se putnici, da te promjene unesu u svoje vozne redove.

OBNAVLJA SE „SAMOBORAC“

Našem omiljenom »Samoborc« bili su već izbrojeni dani, ali zahvaljujući pravovremenom zahvatu, izgleda, da je sada spašen.

Nekadašnji privatni vlasnici ove željeznice nisu se puno brinuli za njezino održavanje; njima je bila glavna brigada, da od svoga poduzeća izvuku što više koristi. Osim toga, oni su znali, da će željeznicu jednog dana morati besplatno ustupiti državi — jer su pod tim uslovom dobili koncesiju za izgradnju željeznice — pa im nikako nije išlo u račun, da sebe prikrate u korist društvene zajednice.

Kraj ovakvih okolnosti nije onda ni čudo, što je ova željeznica, kada je u ljetu 1950. god. predana današnjim njezinim upravljačima, bila u zapuštenom stanju. Preuzeta pruga bila je s oštećenim tračnicama, trulim pragovima i sasvim dotrajalim zastornim materijalom. Nije ništa bilo bolje ni s lokomotivama, a da i ne govorimo o zastarjelim vagonima. Sličnu sliku su pružale i stanične zgrade, kao i svi drugi željeznički objekti s dotrajalim uređajima i već neupotrebljivim postrojenjima.

Već je onda bilo jasno svakome, da »Samoborac« ovako ne će moći dugo gurati. Svatko je bio na čistu, da se tu mora nešto poduzeti, samo je bilo pitanje: kako i čime?

Sama željeznica ne raspolaže za tu svrhu nikakvim sredstvima. Sa svojim ograničenim prihodima jedva veže kraj s krajem. Određene cijene prijevoznih usluga ostaju nepromijenjene, a režijski troškovi — zbog stalnog poskupljenja materijala — rastu iz dana u dan. Na povišenje prijevoznih cijena ne može se ni pomišljati, jer bi time bili pogodeni oni, koji se svakodnevno služe tom željeznicom, u prvom redu radnici i učenici. A »Samoborac« treba da posluži korisnicima — a ne da ih izrabljuje!

Novi upravljači »Samoborca« bili su, dakle, upućeni na pomoć. Oni su i pokucali na vratima svih onih, koji su pozvani da u ovakvim neugodnim prilikama priskoče u pomoć, ali su dobili samo lijepa obećanja — i ništa više.

Iako je bio na taj način prepušten samom sebi, kolektiv »Samoborca« nije čekao skrštenih ruku. Pod rukovodstvom agilnog direktora, Milana Holjevca, na svim stranama tražene su mogućnosti, da bi se ove nesretne prilike na »Samoborc« kako-tako popravile. Velikom trudom i spretnošću pronađeni su razni načini, kojima je uspjelo vlastitim snagama izvršiti neke, čak i znatnije nabavke. Tako su nabavljene pojedine, iako istrošene, ali ipak u-

porabljivije parne lokomotive, opravljene motorne lokomotive, uređeni stari putnički vagoni i prigodno kupljeni teretni vagoni. Tu i tamo uspjelo je također popravljati prugu na njenim najugroženijim mjestima izmjenom nekoliko najtrulijih pragova i slično. Međutim, sve je to predstavljalo samo krparenje, kojim se akutno stanje »Samoborca« nije popravilo, samo je njegova kriza iz dana u dan produžena.

Od svih postojećih problema bilo je za »Samoborca« najbolnije pitanje: uređenje njegove pruge. Ona je bila u tako lošem stanju, da je sigurnost saobraćaja bila najozbiljnije ugrožena. Nije se moglo pomoći izmjenom pragova ili sličnim manjim popravcima, jer su i tračnice postale neupotrebljive. Nastala je skrajna potreba, da se iz temelja obnovi cijela pruga.

Prugu »Samoborca« je u proljeće ove godine obišla i pregledala stručna komisija, koja je donijela odluku, da se moraju tračnice zamijeniti novima ili se mora saobraćaj na toj pruzi sasvim obustaviti.

Narodni odbor grada Zagreba je donio odluku, da se »Samoborc« daju investiciona sredstva u visini od 30.000.000 dinara. Ona su bila odobrena sa određenom namjenom, da se upotrebe za najnužnije popravke na samoj pruzi »Samoborca«.

Radni kolektiv »Samoborca« našao se u neugodnoj situaciji: ako se dobiveni novac upotrebi samo za najnužnije popravke, to će biti opet — ma da možda u većem opsegu — samo krparenje, kojim će se opstanak »Samoborca«, u najboljem slučaju, samo produžiti na jednu — dvije godine. S druge strane, odlučiti se za ozbiljnije radove na obnovi predstavlja i preveliki rizik, jer su dobivena sredstva premalena. Samo za obnovu pruge potrebna su »Samoborc« investiciona sredstva preko 200.000.000 dinara!

Radnički savjet »Samoborca« mnogo je raspravljao o tom pitanju s cijelim kolektivom. Na prijedlog direktora Holjevca je konačno donesena odluka, da će sa dobivenim novcem ipak početi raditi na obnovi pruge. Predviđeno je, da se ove godine iz temelja obnovi pruga od Zagreba do Susedgrada i to novim i jačim tračnicama, novim pragovima, te izmijenjenim zastornim materijalom, tako da će pruga biti kao sasvim nova.

Ovom su odlukom članovi radnog kolektiva »Samoborca« preuzeli na sebe veliki rizik i odgovornost, jer su već unaprijed znali, da će ovi radovi stajati i trostruko više, nego što je odobreno za investicije. Ali oni iz iskustva znaju, da se daljnjim krparenjem ne bi postiglo ništa, i da je

(Svršetak na 4 strani)

Gradani nam pišu ...

U broju 18. »Samoborskih novina« na drugoj stranici pod naslovom »Samoborski razgovori« između ostalog piše i o polasku vlaka iz Samobora u Zagreb u 6.35 sati. Nepoznati pisac predlaže, da se zbog zakašnjanja toga vlaka po 20—30 min uvede u vozni red za toliko kasnije, kako ne bi putnici uzalud čekali na stanicama. Nije mi poznato, zbog čega vlak kasnije polazi, ali znamo mi, dački roditelji, čija djeca polaze u zagrebačke škole, koliko smo muke izborili taj »dački vlak«.

Djeca nam i sada kasne u školu i često su neprikladno nastavnici i đacima, koji dolaze na vrijeme. Što bi tek bilo, da se usvoji prijedlog pisca navedenog članka, pa da uprava gradske željeznice uvede taj vlak pol sata kasnije? — Ne bi drugo preostalo, nego da izborimo posebnu školu za našu djecu s početkom nastave u 9 sati. Ako već nije moguće, da taj vlak ide ranije, apeliramo na mjerodavne, da ostane ovako kako jest.

Roditelj

SVEGA POMALO ...

Voze tako autobusi i ne voze. A kad voze, milota je pogledati drugove šofere. Većinom cigarete u ustima (da li je to i putniku u autobusu dozvoljeno, drugo je pitanje!), a često puta viđeva se i prizor, da se šofer okreće putniku iz leđa i s njime razgovara. Teško mi je, kad to gledam onako u prolazu, a kako je tek putnicima u autobusu??

Sećem mjestom. Mnogi tako zvani ugledni i dobri građani ama baš ništa ne daju do vanjskog izgleda mjesta. Na pr. uz mnoge kuće raste trava, da je milota. Za desetak minuta to bi se uklonilo, ali da: sve čeka plaćene težake. Tako valjda čekaju na popravak i brojni polupani prozori? Moguće će oni doći do punog izražaja, kada malo zahlađi ...?

Nije mi se to dogodilo samo jednom. Dolazim s prijateljem u gostionicu na 2 deci, onako na brzinu, stojeći. »Kelner« natoči, valjda također na brzinu i u zadnji čas prije samog serviranja primijeti, da je slučajno natočio preko »crte«. I misli: Kad se ne smije davati ispod »striha«, ne može se niti preko njega. I jednostavno odlijeva višak. Aji kamo? U prostor za otpust vode i pranje čaša. E tako, mislim, sada si pomogao gazdu, a bogme nisi pomogao niti mušteriju ...

Franjo Kordić:

Samoborski planinari tragom V. ofenzive

(Nastavak 6.)

Na ulazu u Tjentište nalazi se spomenik-kosturnica 840 poginulih boraca. Tu smo odali počast minutom šutnje palim za slobodu naših naroda. Ima još dosta kosti, pa i lubanja, nedaleko od spomenika rasutih po šipražju i puteljku. Nitko ne može utvrditi čije su kosti, da li poginulih partizana ili Nijemaca. Na cijelom daljnjem našem putu kroz Zelengoru gazili smo po kostima ljudi i životinja, a kosti su kosti. Koliko ih ima samo pučanjem kroz Zelengoru, teško bi se pokupile po onim strminama, a koliko ih tek ima tamo iza puteljka, teško je i zamisliti.

U Tjentištu se sada nalazi državno poljoprivredno dobro. Selo je srušeno u V. ofenzivi. Dobro je nedavno otvorilo novi hotel s lijepim sobama i krevetima. Tu smo zatekli naše ribiče, koji su već bili u velikoj brizi za nas i već su namjerali javiti u Foču smatrajući, da nam se nešto na putu dogodilo. Istrčali su pred nas, kad su čuli našu pjesmu, a radost im se zrcalila na licima. Odmah su nas žalosno izvijestili, da su ulovili samo dvije pastrve, jer nisu smjeli daleko ići uz Sutjesku, tamo se naime gradi šumska pruga, minira se i opasno je kretati se. Bili smo veseli, što smo svi skupa i što ćemo se u krevetima pošteno odmoriti.

Tu smo na fotografije, donesene iz Foče, stavili štambilju s groba Save Kovačevića i javili se svima onima, koji su nas pomogli za ovo putovanje. Upisali smo se u knjigu posjetnika i napisali članak u Spomen-knjigu.

Tu noć, u lijepom krevetu, dobro smo se odmorili, a u jutro rano ustajanje, dobar i obilan doručak, te čekanje na drugog vodiča, jer se naš dosadašnji vodič Mićo morao vratiti kući. Već je prošlo 9 sati, a naručenog vodiča nema. Odlučili

smo povesti i dalje Miću, barem do rijeke Hrvavke.

Nedaleko Tjentišta, jednom strmom stazom ispod brda Košura, svega obraslog šumom, nekada se nalazilo selo Krevovi. Vide se u travu obrasli temelji. Ispod Savinog groba (niže prema Tjentištu), radnici, koji prave trasu za prugu, iskopali su kostur čovjeka, a na nogama su mu se još uvijek nalazile istrule čizme s mamuzama. Pričaju nam, da je prije nekoliko godina u neposrednoj blizini jedna porodica iz Beograda s još nekim drugovima prekapali tražeći kosti jednog poginulog rukovodioca, ali ih nisu našli. Sada slučajno oni otkriše ovaj kostur. Rekli smo im, da kostur lijepo sprema i izvijeste upravnika državnog dobra Tjentište.

Svuda oko nas kosti, rasute, već pozelenile od starosti i elementarnih prilika.

Dolazimo na grob legendarnog heroja sa Sutjeske Save Kovačevića. Lica ozbiljna, tišina. Odaćmo počast šutnjom i kliknismo: »Slava palom junaku!« Stezala mi se riječ u grlu, kad sam dru-

Na grobu Save Kovačevića

govima opisivao junačke podvige Savine. On je pao za ovu zemlju, a mi uživamo plodove njegove borbe i živimo u slobodi. Zakopan je na onom mjestu, gdje je i pao na jednoj maloj čistini ispod mrkog Košura. Odlučismo, da u spomen našeg posjeta njegovom grobu izradimo malu brončanu tablicu sa posvetom i da je pošaljemo u Foču, te da fočanski drugovi postave tablicu na njegovu grobnicu.

Uspinjemo se na Milinklade. Prekrasna bukova šuma obrasla je ovaj dio Zelengore. Svuda kraj puteljka kosti. Bezbroy ispućanih čahura i dijelovi oružja. Popevši se na 1001 m spuštamo se prema rijeci Hrvavki, koju izdaleka čujemo. Lijepo se vide krateri avionskih bomba, a svagdje kosti, kosti. Vide se i neki provizorni grobovi, ograđeni kamenom, bez ikakva natpisa. Tu je negdje i drug Tito ranjen, ali nema nikakvih oznaka.

Dolazimo na Hrvavku i gazimo je na pličini. Tu nas napušta naš dobar vodič Mićo, a dva starija čovjeka nas upućuju, da dalje idemo samo stazom preko Debele ravni i da se dobro odmorimo na visoravni ispod visokog brda Katunišća, koje oni zovu »Mesino brdo«, te da tamo i ručamo, jer je, vele, uz Katunišće i za njih i bez tereta naporno putovati. Poslušasmo ljude i na visoravni Debela ravan ručasmo i odmorismo se.

Uspion na Katunišće je zaista vrlo naporan. Pravo je Dedijer napisao u svoj Dnevnik, da mu nema kraja. Koliko puta nas je vidik prevario, da smo na vrhu i kada smo već hodali iskrljivljeni kao brtva, s još uvijek teškim nprtnjačama, ugledasmo kroz šumu ispred sebe ustobočeno još veće brdo.

Tragovi krvavih borba na Katunišću vrlo su živi. Osim već uobičajenih kostiju tu se nalaze dijelovi oružja, ostaci municijskih sanduka, mnogo ispaljenih čahura razne vrste oružja i neeksplozivne topovske i minobacačke granate. Nađosmo dijelove brdskog topa Škodinih tvornica, na kojima su oznake bivše vojske stare Jugoslavije.

(Nastavit će se)

Samoborski razgovori

Nedjelja, građani
i stvarnost . . .

Setam Rudarskom dragom. Nedjelja poslije podne. Ugodno je začu u duboki pejzaž ovih šuma. Nestaju brige, čovjek se saživi s prirodom, rastvori mu se srce, tek što ne propjeva. Automobili, motoristi, biciklisti i kola prolaze, uznemirivajući na čas mir. Otvoreni očiju gledam to bogatstvo šume i bujnost prirode. Cesta je puna saobraćajnih znakova, ali onaj glavni, na kojemu piše, da je vožnja gradom dozvoljena samo 30 kilometara, ne može se pročitati. Izbljedio je od starosti, jedva ga uspije pročitati pješak, a automobilista ili motoristi nikako. Doduše, po pravilu on bi to trebao znati, ali pravilo je pravilo, i stoga služe saobraćajni znakovi. Trebalo bi ga samo svježe obojati, a jer stoji iza tvornice kože, premjestiti dalje prema Rudama, tamo negdje iza nove brusionice.

Subotnji gosti iz »Lavice« odlaze noću u »Samoborski podrum«. Bio je pun. Ljudi su se ovdje skupili, popili po nešto i rastajali. — Trojica nas naručili smo crnu kavu. I dobili je nakon pola sata. Pokušao sam je piti, samo pokušao. Sav sam se stresao, kada sam upoznao njenu gorčinu. Ne radi cijene, jer je ona pristupačna i u ponoć. Bila je goraka. Tražili smo šećera. Rečeno nam je, da ćemo ga dobiti samo zato, jer je u našem društvu znanac konobarice. Lijepog li poznanstva i ugostiteljstva . . .

Razumljivo je veseliti se i piti, kada to ljudima čini zadovoljstvo. Moramo priznati, da se i ja rado zabavljam. To je naša »samoborska navada«, a i kako ne bi, kada je vino u ovim vinogradima načičkanim po Samoborskom gorju, tako dobro. Ali piti pametno, a ne razbijati sve do čega dođeš.

»Lavica« od 18. IX. ne služi na čast, nego na sramotu našem Samoboru. Sve je to »praf«, mladići polaze »v soldačiju« i t. d., ali što ne ide, ne ide. Tko je imao koristi od onog razbijenog »staklovinja«. Gosti su samo prije napustili »Lavicu«, a to ide na štetu njenog privrednog računa i ugleda. Razbijeno se platilo. Ekonomisti izračunajte, tko je bolje prošao? Znam da vas interesira, koji su to bili, dakle, da ih nabrojimo: . . . ne ovaj puta. Možda je to ipak bilo slučajno?

Sjedim u »Samoborskom podrumu« i razgovaram s jednim našim istaknutim sportskim radnikom, koji se doduše nije nikada aktivno bavio sportom zbog tjelesnih povreda, ali koji ima nogomet u malom prstu. Debatiramo ovo, ono i slažemo se, da nije nešto u redu u samoborskom nogometu. A što? To bi i mi htjeli znati! Nogometaša dovoljno, publike prilično, »parica« kaplje, uprava solidna, možda, možda disciplina da je bolja. Građani, što vi kažete na to? Slažete se. Tako je.

Na koncu da podsjetim naše skijaše i »rodlaše«, da se spremaju za zimu. Treba već sada sve prirediti, održati sastanke i slično, da se ne bi gubilo na vremenu, kada zapadne snijeg.

LIJEP PRIMJER

Drug Luka Heraković iz Samobora, Žumberačka ulica, darovao je ovih dana svotu od 30.000 dinara za izgradnju zdravstvene stanice u Budinjaku (Žumberak). Ovim se putem odaje priznanje i zahvala čovjeku, koji nije zaboravio svoj zavičaj — Žumberak.

NARODNA REPUBLIKA HRVATSKA
NARODNI ODBOR GRADSKO OPĆINE SAMOBOR
Tajništvo

Broj: 4846-1954.

Samobor, 22. rujna 1954.

OGLAS

Pozivaju se omladinci, rođeni 1936. godine, koji borave na području ovog Narodnog odbora, da se jave dana 5. X. 1954. godine u 8 sati prije podne kod ovog Narodnog odbora, soba br. 4., radi davanja podataka za sastav regrutnih spiskova.

Dolazak je obavezan, te svaki neopravdani izostanak povlači za sobom zakonske posljedice.

Smrt fašizmu — Sloboda narodu!

Predsjednik: Šoić Antun, v. r.

PROSVJETA I KULTURA

Održava se I. regionalna smotra

3. listopada Savez kulturno-prosvjetnih društava kotareva Jastrebarsko, Samobor, Velika Gorica i Zagreb održava u Narodnom domu u Samoboru svoju I. regionalnu smotru. Na toj smotri nastupit će pjevački zborovi iz Sesveta, Mraclina, Cvetkovića, Jastrebarskog i Velike Gorice, tamburaški zborovi iz Kuća, Cvetkovića, Kerestinca i Stupnika, limene glazbe iz Samobora, Domagovića i Petrovine, plesne skupine KPD iz Mraclina i Samobora i ogranak SS iz Bratine nastupiti s narodnim pjesmama i kolima uz pratnju tambura. Početak je u 9 sati prije

podne. Po podne u 15 sati održat će limene glazbe koncert na trgu u Samoboru.

9. X. KPD Lučko (Stupnik), izvest će u Samoboru komad Sterije Popovića »Čudnovata bolest«. Dramska sekcija KUD »Ivan Goran Kovačić« iz Samobora izvela je 25. IX. u Stupniku s vrlo dobrim uspjehom »Scampolo«. MaBo

Plenum Društva učitelja za kotar Samobor

održat će se 2. X. 1954. u 9 sati u Narodnoj osmogodišnjoj školi Samobor.

FILMOVI ZA MJESEC LISTOPAD

Za mjesec listopada ugovoreno je 8 filmova, od kojih su 3 u boji (tehnikolor). Većina tih filmova doživjela je izvanredan uspjeh, pa će vjerojatno i samoborski ljubitelji kino-predstava biti zadovoljni, ako ne svi, a ono veći dio. Pri odabiranju filmova, koji se pojavljuju na tržištu, uprava kina »Narodni dom« rukovodi se ukusom samoborske publike i nastoji odabrati samo one, za koje vjeruje, da će ih publika primiti sa zadovoljstvom.

Jedan od prvih je film u boji »DESI«, u kojem pored lijepih slika ima: baleta, glazbe i dobre glume. Drugi film »STARI GREŠNIK« obrađuje ljubavnika i zavodnika lijepih žena. U filmu »LJUBAVNICI IZ TOLEDA« počinje tragična povijest ljubavnika iz Toleda po Stendalovoj noveli »Kovčeg i duha«. Tu se obrađuje borba protivnika tiranskog režima, koji je vladao u Toledu 1825. Glavne uloge tumače Alida Vali, Fransoa Arnul, Pedro Armendariz i Zera Landri.

Film »PROVALNIK« jedan je od vrlo dobro režiranih engleskih filmova s nosiocem glavne uloge Džek Hokins-om. Film je pun napetih scena s lijepim svršetkom. Film u boji »DVOSTRUKI ŽIVOT V. MITJA« je jedan od filmova, koji je doživio izvanredan uspjeh, pa će vjerojatno zadovoljiti i ukus Samoboraca. Engleski film »BERLINSKE PRIČE« obrađuje život u Berlinu iz 1953., borbu između istočnog i zapadnog Berlina, otmice, prebacivanja iz jedne zone u drugu. Film je istinski prikaz stanja u današnjem Berlinu. U glavnim ulogama simpatične glumice Hildegarde Nef i Kler Blum.

U filmu »PRIJATELJICE NOĆI« vidjet ćemo svu tragiku života jedne žene. Bijedno djetinjstvo, prva saznanja, prva razočaranja, odlazak u popravište, prostitucija i izlazak u život s tek rođenim djetetom. Tu je Pariz u svom pravom svjetlu: raskoš, bijeda i smrt uporedo koračaju noću pariškim ulicama. Kao zadnji u tom mjesecu je film u boji »POVRATAK NA BRODVAJ«. Cijeli niz dobrih glumaca interpretira uloge u ovom filmu. Virginia Mayo dala je s izvrsnim akrobatskim plesaćem Gene Nelsonom skladan par, koji je u nizu baletnih koreografija Le Roy Prinza pokazao sve svoje plesne odlike.

S ovih osam filmova u desetom mjesecu imat će naši kino-posjetioci nekoliko lijepih i poučnih doživljaja više. Uprava

Samoborci u šali, priči
i anegdotama

RAZGOVOR UGODNI PRI KUPNJI KOŠULJE

Otputi se naš poznati sugrađanin Kosta u pratnji svoga adlatusa jednoga dana u trgovinu, da bi kupio jednu dobru košulju. U prodavaonici na trgu nudi i donosi košulje odsvjetak stare samoborske familije, kojima su Samoborci u davna još vremena dali prikluk »sedlar«. Pipa tako kupac jednu košulju za drugom, a Ivica mu šapće, kakvo je boje i desena. Prodavač »gornjograđanin« pomalo je — izgleda — postao nestropljiv pa će:

— Ova je vrlo dobra, izvrsna kvaliteta, — no to je izrekao malo jačim i nekako oštrijim glasom, što glazbeno uho kupca nije moglo primiti bez reakcije. I naš će Kosta prodavaču:

— No čujte, vi »sedlar«, kaj mislite, da bum ja mam pregledel, će ovaj kričite?!

SVEGA SE VRAGA MOŽE »ULOVITI«

Dokazano je već mnogo puta, da su lovci i ribiči posebna sorta ljudi, kojima se mora — hoćeš ne hoćeš — sve vjerovati. No jednom našem popularnom, motoriziranom ribiču ipak nije niti njegova supruga ovih dana vjerovala, kada se vratila s »lovom« veseo kući. No, jedva jednom otvorila, ženica će. Dakako i još kakva . . . Žena otvara oveći zamotak, a kad tamo ima šta i vidjeti: umjesto velike ribe, neki kamen od oko 6 kg. Podvališe mu drugovi tamo na potezu Sava—Čatež—Bregana—Samobor

DJEČJA VESELJA

Otkako je doveden u red park uz Mlinsku ulicu i u njemu podignute njihalke, u parku je od jutra živo. Djeca raznih godina izmjenjuju se na njihalkama i jašu i skaču preko postavljenoga debla. Do godine trebalo bi tu postaviti još kakvu napravu za dječje igranje i zabavu. — Druga opet djeca zabavljaju se sakupljanjem sličica iz čokolade, no to je već malo skuplje. Dječaci su već stvorili i malu »burzu«, gdje međusobno izmjenjuju sličice, a imade ih dakako i takvih, koji se pokazaše kao dobri trgovci. No mališani posumnjaše u jednoga prodavača, jer — kažu — da znađe pogledati čokolade, da bi se pronašle one najjeftije i po tomu najekuplje sličice. Tko bi im to vjerovao?

KOMUNALNA DJELATNOST

Gradska komunalna ustanova pristupila je radovima oko čišćenja korita Gradne. Tokom prošlog mjeseca čišćeno je korito kroz sredinu grada i izbačeno nekoliko stotina m³ nanosa. Sada je pogled na taj potok nekako ljepši, a da ne govorimo o velikom smanjenju opasnosti od poplave, barem onakve od ove godine, koja će nam ostati u trajnoj uspomeni. Treba imati u vidu, da je to zamašan posao. Kad se zna, da ta ustanova raspolaže skromnim novčanim sredstvima, tađa treba na tomé pohvatu čestitati i poželjeti što veći uspjeh. M. B.

Iz matičnog ureda

ROĐENI :

Černoš Slavka, kći Alojza i Marije, 4. VIII.
Vrhnjak Henrik, sin Franca i Erne, 6. VIII.
Husta Marica, kći Stjepana i Barice, 7. VIII.
Glažar Dubravka, kći Zvonka i Zlate, 9. VIII.
Radovanić Zdenka, kći Nikole i Julike, 10. VIII.
Biher Zlatko, sin Karba Slavice, 11. VIII.
Tumpa Anđelko, sin Marka i Anice, 12. VIII.
Regović Biserka, kći Dragutina i Anice, 12. VIII.
Bezjak Dragutin, sin Dragutina i Julike, 16. VIII.
Jožinec Marijana, kći Stjepana i Marije, 20. VIII.
Katić Krunoslav, sin Borisa i Jagice, 22. VIII.
Vrančić Boris, sin Mije i Barice, 28. VIII.
Čuček Đurđica, kći Jurja i Branke, 29. VIII.
Kolman Ivica, sin Jurja i Magde, 6. IX.
Ulle Gizela, kći Oskara i Josipe, 7. IX.
Špoljar Marijan, sin Bože i Stefice, 11. IX.
Tomašković Petar, sin Stjepana i Anice, 11. IX.
Librić Marica, kći Vifla i Magde, 14. IX.
Čebušnjak Zlatko, sin Franje i Josipe, 16. IX.

VJENČANI :

Rakić Sreto, službenik i Majetić Kristina, krojačica, 19. VI.
Jurinčić Stjepan, kolar i Poslek Ana, službenik, 14. VIII.
Rešić Mirko, zemljoradnik i Hersa Slavica, radnica, 22. IX.
Kalin Milan, službenik i Belščak Marija, poštanska službenica, 25. IX.
Ivanjšćak Ivan, službenik i Altarac Anica, namještanič, 25. IX.
Kanceljak Rudolf, industrijski poslovođa i Altarac Zlata, krojačica, 25. IX.

UMRLI :

Sirovica Bernard, brijački obrtnik, rođ. 1884., umro 27. VIII.
Kudelić Amalija, posjednica, rođ. 1868., umrla 6. IX. 8. IX.
Mučnjak Vladimir, krojački obrtnik, rođ. 1907., umro 5. IX.
Bišćan Ivan, krojački obrtnik, rođ. 1888., umro 6. IX.
Bedeničić Ivan, mlinarski obrtnik, rođ. 1888., umro 8. IX.

Obnavlja se „Samoborac“

(Svršetak sa 2 strane)

spas »Samoborca« samo u tome, ako se njegova dotrajala postrojenja u cijelosti obnove. Oni su odlučili, da će obnovom pruge započeti, pa makar baču za višak troškova morali na svoj račun dizati zajmove.

Tim je odlučnim gestom radnog kolektiva sudbina »Samoborca« konačno zapečaćena. On je spašen za život.

Danas tek radovi na obnovi pruge punim tokom. Pruga je obnovljena od Zagreba do Vrapča, a do konca ove godine bit će obnovljena do Susedgrada. Istovremeno se radi i na izmjeni tračnica na dijelu pruge od Samobora do Bregane, a za iduću godinu preostaje dio pruge od Susedgrada do Samobora. Koncem iduće godine mora biti i taj dio obnovljen!

Zbog radova, koji su sada u toku, morali su trpjeti i putnici. Obustavljen je saobraćaj vlakova radnim danom od 8 do 12 sati. Međutim, za kratko vrijeme bit će i ova nezgoda uklonjena.

Kod obnove pruge poseban problem predstavlja prijelaz preko Savskog mosta kod Podsuseda. I ovdje su tračnice potpuno istrošene, zbog čega je došlo i do iskliznuća. Radi se i na rješavanju ovog problema, pa su nabavljene nove specijalne »Feniks« tračnice.

Radovi na obnovi pruge nisu napredovali, kako je to bilo predviđeno. Tome je bio jedini razlog pomanjkanje radne snage, da se sa radovima istovremeno započne sa više strana. Ova je smetnja sada prebrođena, pa je dovršenje ovih radova do konca ove godine potpuno osigurano. Osim toga je i početak radova morao biti odložen zbog proljetnih vremenskih nepogoda. Sav potreban materijal za obnovu pruge do Susedgrada je osiguran, te se većim dijelom nalazi na licu mjesta.

Kolektiv »Samoborca« dobro je ocijenio situaciju, kada se odvažio da pristupi obnovi pruge. Sada i funkcioneri Narodnog odbora grada Zagreba uviđaju, da je u rješavanju pitanja opstanka »Samoborca« ovaj stav bio jedino pravilan. Ima izgleda, da će »Samoborac« za financiranje ovih radova dobiti od grada još investicionih sredstava u granicama postojećih mogućnosti. Za nepokrivni manjak kolektiv »Samoborca« će podići odgovarajući zajam. Bilo kako bilo, obnova pruge do Susedgrada bit će ove godine sigurno ostvarena, a za iduću godinu će se nastojati, da se tim radovima nastavi sve do Samobora!

Samom obnovom pruge naš je »Samoborac« mnogo dobio. To mogu ocijeniti putnici, koji se njim voze. Zar nije već danas svaki od njih dobio zapazio, kolika je razlika u vožnji na onom dijelu pruge, na kojem su tračnice izmijenjene, prema ostalom dijelu, gdje to još nije izvršeno? No, premda je obnova pruge jedno od najboljih pitanja, time problem »Samoborca« još daleko nije u cijelosti riješen.

Njegov zastarjeli vozni park također vapi za obnovom!

Današnja puževa brzina »Samoborca« ne odgovara više potrebama našeg savremenog života. Obnovljena pruga s mnogo jačim tračnicama omogućuje znatno veću brzinu. Sadašnje stare lokomotive, a i zastarjeli vagoni, ne mogu izdržati veću brzinu od 20 km na sat. Sve to treba zamijeniti modernim i novim vozilima, koja će biti sposobna za veću brzinu. Putnička kola treba da su uređena s potrebnim komforom, za grijanje, rasvjetu i t. d., kako bi odgovarala savremenim kulturnim potrebama današnjeg putnika.

Kolektiv »Samoborca« vodi računa i o ovim potrebama. Po konstruktivnoj zamisli direktora Holjevca izrađen je idejni nacrt jakog dizel-elektromotorne lokomotive sa šasijom dugačkog, modernog »Pulman« vagona i od 5 putničkih vagona istog modernog oblika. Predviđeno je, da se ormar svih ovih vozila izradi s čeličnom konstrukcijom, pa će svojim modernim linijama, prostranim prozorima i praktičnim bojama pružiti impozantan vanjski izgled. Vagoni će biti dugački oko 14 metara sa po 4 osovine, vezane okretnim postoljima, koja im omogućavaju vrlo miran, ugodan hod. Za lokomotivu se predviđa brzina od 50 km na sat, koju kod pokretanja postizava već na putu od 200—250 metara. Cijeli vlak će biti snabdjeven zračnim kočnicama, raskošnom električnom rasvjetom i električnim grijanjem, a vagoni će imati udobna sjedišta i ostali uređaj za savremeni komfor. Pored velike udobnosti, ovim će se vlakovima skratiti vožnja od Zagreba do Samobora na svega 30 minuta. Veliku prednost toga najbolje će osjetiti radnici i učeniči, koji svakodnevno putuju na »Samoborcu«, i danas nepotrebno gube vrijeme na vožnji. Bit će potrebno, da se izgrade 3 ovakve vozne jedinice.

S ovim planom upoznati su mjerodavni funkcioneri NO-a grada Zagreba, koji su se veoma pohvalno izrazili o njemu. Stavljena je u izgled i materijalna pomoć, da se ova korisna zamisao uskoro ostvari. Ne stoje nikakve naročite zapreke, jer je plan ovih vozila takav, da ona mogu biti u cijelosti izrađena u zemlji.

Pored toga, kolektiv »Samoborca« ozbiljno razmatra i proširenje svoje današnje željezničke mreže. Postoji jedan plan za produženje pruge od Bregane do mjesta Grdanjci. Ova bi pruga bila duga oko 5 km, a služila bi za prijevoz lignita, vapna, drva i kamena, kojima obiluje ovaj kraj. Ona bi osim toga korisno poslužila i izletnicima iz Zagreba, jer je ovaj kraj bogat prirodnim ljepotama i izletničkim mjestima. Za 2 sata hoda može se od toga mjesta stići na Žumberak, koji je znamenit po svojim povijesnim spomenicima.

Iz svega toga se vidi, da je naš »Samoborac« sada na putu svoga preporođenja. — Pred kolektiv »Samoborca« postavljeni su teški zadaci, čijem je rješavanju on odvažno pristupio. Da bi članovi tog kolektiva postigli što više uspjeha, potrebna

im je izdašna pomoć i sa strane, jer im vlastita snaga nije dovoljna, da bi mogli savladati sve postojeće poteškoće. Oni se opravdano nadaju, da će u svojim naporima nailaziti na potrebno razumijevanje!

Pomoć očekuju u prvom redu od NO-a grada Zagreba, zatim i od samih putnika, koji treba da ove napore kolektiva »Samoborca« prate s potrebnim razumijevanjem i da u svim zgodama zagovaraju potrebu »Samoborca«. Međutim, kolektiv »Samoborca« opravydano očekuje, da će se za njegove planove ubuduće više zainteresirati i NO kotara Samobor kao i NO gradske općine u Samoboru, jer se konačno, radi i o interesima stanovništva njihovih područja. Oni će trebati naročito pružiti pomoć, kada će se pristupiti obnovi pruge od Susedgrada do Samobora, kao i o ostvarenju plana za izgradnju pruge do Grdanjca.

Kolektiv »Samoborca« ustrajati će u svojim naporima sve dok se »Samoborac« ne pretvori u modernu, brzu i udobnu malu željeznicu! — Pomozite im, da u tome postignu što više uspjeha!

Josip Hekenberger

SPORT

NE PSOVAČKA, BOKSAČKA, PROSTAČKA . . . , VEĆ NOGOMETNA UTAKMICA

Događa se čovjeku, da natjeran nepravilnim postupcima drugih ili zbog vlastite uznemirenosti, ponekad i zbog vlastite neodgojenosti, ispadne iz okvira »kulturnog čovjeka«. Tada ljudi diskutiraju, galame, svađaju se, opravdavaju, ne opravdavaju, opraštaju ili ne opraštaju, prelaze ili ne prelaze »spužvom prek« i t. sl.

Naš NK »Samobor« igra nogomet i prema tome nogometne prvenstvene ili prijateljske utakmice s drugim klubovima. Kada je nogometna utakmica, dolaze je ljudi gledati većinom s pretpostavkom, da gledaju utakmicu i eventualno da slušaju zvižduke suca i bodrenje publike, odnosno odobravanje uslijed lijepe igre ili negodovanja. U svakom slučaju ljudi gledaoci ili »kibici« žele vidjeti ili slušati nogometnu utakmicu, a nikako psovačku, boksačku, prostačku utakmicu, još manje međusobnu tučnjavu igrača i t. sl. — Gledaoci često priušte sebi svakakve primjedbe i dobacivanja sucu i igračima, no — kaže netko, da je gledalac vezan samo društvenom pristojnošću, t. j. njegovim kulturnim stupnjem, a da nema disciplinskih pravila za gledaoce nogometnih utakmica. O gledaocima-publici nogometnih utakmica pisano je već u našem listu, a također i u zagrebačkim novinama, stoga o publici ne ćemo zasad više. — Više se radi o igračima, koje čvrsto vežu pravila kluba i pravila same nogometne igre, t. j. da ni igrači ni klub ne mogu sebi »priuštiti« ispađe, koji se od utakmice do utakmice sve više pojačavaju.

Na ovogodišnjoj prvenstvenoj utakmici NK »Samobor«—NK »Tekstilac« (Oroslavje) upitao me jedan gledalac: Zašto su sada nogometaši tako nedisciplinirani? — Odgovorio sam: Budući da ne znaju igrati nogomet, pokazuju ono što znadu!

Razmislite nogometaši o tome bez obzira, da li se radi o Samoboru, Laduču, Varaždinu ili Oroslavju.

»SAMOBOR«—»OŠTRC« (ZLATAR) 3:1 (1:0)

Utakmica odigrana 19. IX. u Zlataru. To je prva pobjeda u jesenskom dijelu, izvojevana punim zalaganjem svih igrača. Sastav je bio sljedeći: Noršić, Regović, Tenk Z., Subanović, Medved M., Žibrat, Kincl, Jednačak, Kranjčec, Mešić i Prišlin. — Zgoditke postigli Jednačak, Kincl i Prišlin. Sudac Rukavina iz Varaždina vodio je utakmicu bez grešaka, odlično.

»SAMOBOR«—»SLOBODA« (VARAŽDIN)

PREKINUTA U II. POLUVREMENU

Prvenstvena utakmica u Varaždinu odigrana je 26. IX. Naša momčad nastupila je u sastavu: Noršić, Regović, Tenk Z., Subanović, Medved M., Žibrat, Kincl, Mogulić, Jednačak, Mešić, Kranjčec. — Zbog vrlo slabog suđenja suca Kokota iz Koprivnice, utakmica je obilovala čestim nesportskim postupcima pojedinih igrača obje momčadi. Kod stanja 1:0 za domaću momčad, golman Noršić je bio osjetljivo povrijeđen. Vođa navale domaće momčadi izbio mu je šakom 3 zuba tako da je morao napustiti igru. Do kraja prvog dijela zamijenio ga je Žibrat, dok u drugom dijelu Kincl. — Poluvrijeme je završilo rezultatom 2:0 u korist domaćih.

Drugi dio imao je još burniji tok. Nakon 2 nepropisno dosuđena jedanaesterca (1 realiziran, dok kod izvađanja drugog igrač domaće momčadi nije htio postići zgoditak) utakmica je nakon kraćeg igranja u 20 minuta drugog dijela prekinuta, jer naša momčad nije imala više! od 6 igrača, jedan je

bio povrijeđen (Noršić) a petorica isključena (Tenk, Medved, Mogulić, Kincl, Kranjčec).

Odlukom Takmičarske komisije Podsveza Varaždin ista utakmica je poništena i odigrat će se nova 25. X. u Varaždinu. Sam sudac je suspendiran radi slabog suđenja. Isključeni igrači Tenk i Mogulić ostali su pod suspenzijom, dok Kincl, Medved i Kranjčec mogu nastupati.

U nedjelju, 3. X. gostuje u Samoboru »Podravka« iz Koprivnice. Ovo je prvi nastup iste momčadi u našem gradu. Utakmica započinje u 15.30 sati. U predigri, koja započinje u 14 sati, sastaju se juniorske momčadi »Samobora« i »Zagorca« (Krapina).

»DINAMO« SAMOBOR

Pozivaju se članovi na uplatu članarine, koja se prima u nedjelju 3. X. u prodavaonici štampe, gdje mogu ujedno podignuti »Dinamov« vjesnik.

KUGLANJE

U nedjelju 5. o. m. samoborski kuglači vodili su borbu na dvije fronte. »Radnik« s dvije momčadi gostovao je u Krškom kod KK »Celuloza«. Ovo je bio našem klubu prvi sportski dodir s kuglačima iz bratske republike Slovenije, a odvijao se u prijateljskom tonu. Nakon što su izmijenjeni darovi, u prvoj utakmici »Celuloza« je pobijedila s 5 čunjeva razlike, dok je u drugoj »Radnik« pobijedio s 20 čunjeva. Igralo se na jednostaznoj kuglani, a kugle su bile vrlo loše. Nakon utakmica »Celuloza« je priredila zakusku, a zatim su naši kuglači razgledali tamošnju tvornicu celuloze, čiji su artikli proizvodnje polufabrikat papira. Istodobno je u Samoboru »Zanatlija« odigrao prijateljsku utakmicu s vrlo dobrim klubom »Sutla« iz Zagreba i pobijedio ga s 12 čunjeva razlike.

4. o. m. održan je prvi sastanak Inicijativnog odbora za osnivanje Kuglaške zone Samobor, u koji su ušli članovi Upravnih odbora obje klubova, a u odbor su kooptirani i po jedan predstavnik NOGO-e i Savjeta za prosvjetu i kulturu NOK-a. Glavni je zadatak ovog odbora izvršiti pripreme za osnivanje Kuglaške zone, a o nekim pojedinostima pisali smo u prošlom broju. »Boor«

U nedjelju 3. X. imat ćemo prilike vidjeti 3 utakmice solidnih momčadi. Naime, »Radniku« dolaze u goste klubovi: »Mladost«, Zabok, »Komunalac«, Karlovac i »Zadrugar«, Mostanje. — Početak utakmica je oko 8.30 sati na kuglani »Lavice«, a kuglačima i kibicima preporuča se posjetiti ovu reviju kuglanja. Boor

ČINOVNICA TRAŽI PRAZNU SOBU. — Ponude na upravu lista. Tel. br. 83-266.

PRODAJE SE GRADILIŠTE u površini od 320 čhv. u blizini parka, Mlinska ulica. — Za cijenu i adresu upitati u uredništvu »Samoborskih novina«.

ZAMJENJUJEM OBITELJSKU KUĆU od dvije sobe i nusprostoriya te lijepim vrtom blizu željezničke stanice u Samoboru za stan od 3 sobe u središtu grada. Sve ostalo po dogovoru. — Upitati u upravi lista.

PRODAJE SE STOLARSKA KLUPA (hoblbank) i ispravljač za akumulatore (glajhrhter). — Upitati kod Ivana Obranova, Bregovita 8.